

рѣчь, Праотци: защо съ родоначалници на Еврейскій народъ.

Благословеніе-то, дадено отъ Бога Авраамъ, преминуваше на потомцы-тѣ мѣ, съобразнѣ съ достоинство-то имъ. Това особено е видно въ Иакова и Исавъ. Тѣи бѣхъ сѣщи братіе и близнацы, нъ имахъ весма различны свойства. Исавъ бѣше дивъ, и негово-то любезно заиманіе бѣ звѣроловство-то, Иаквъ бѣше кроткъ и благочестивъ. Исавъ бѣше по голѣмый, за това имаше пръвѣ правдинѣ на отеческо-то благословіе: нъ, като бѣше невздърженъ и нетръпѣливъ, продаде Иаковъ првенство-то си за гозба отъ леца. Подыръ това, ако и да желаше баща имъ Исаакъ да благослови Исака, като що бѣ той првенецъ: нъ, като бѣше слѣпъ тогава, сака Иаквъ, че е Исавъ, и така благословеніе-то припадна на по-дстойный.

Еврей-тѣ въ Египетъ.

Единъ отъ Иаковы-тѣ сынове бѣше Юсифъ. Иаквъ го любеше по вече за невинность-та и простосърдечіе-то мѣ. Юсифъ вида снѣща, кой-то мѣ предвѣщахъ, че братіе-та мѣ щѣтъ мѣ съ кланатъ. По тѣмъ причины братіета мѣ прочіи възненавидѣхъ го, и скрышомъ го продадохъ въ Египетъ.

Въ тѣмъ азыческа земля Юсифъ остана вѣренъ истинномъ Богъ: и ради това богъго прослави. Юсифъ истълкова Фараонъ, царю Египетскомъ, снѣща-та, кой-то предвѣщавахъ седмигодишенъ гладъ. Фараонъ мѣ порѣча да приготви хлѣбъ за гладны-тѣ години, и постави го пръвъ по себе властитель въ Египетъ.